

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobců: a) **LONDA spol. s r.o.**, Praha 1, Křemencova 4, IČ: 49241931, zastoupen JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem Praha 1, U Prašné brány 3, b) **RADIO BONTON a.s.**, Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ: 60192682, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 2, Škrétova 44/6, zastoupená JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem Zlín, Rašínova 522, za účasti zúčastněné osoby: MEDIA BOHEMIA a.s., Praha 2, Koperníkova 794/6, IČ: 26765586, zastoupena JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou, Praha 2, Nad Petruskou 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.8.2012 sp.zn.: 2012/517/zab/MED, č.j.: zab/3010/2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 21.8.2012 sp.zn.: 2012/517/zab/MED, č.j.: zab/3010/2012 se z r u š u j e a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci – LONDA spol. s r.o. – náhradu nákladů řízení ve výši 7.537,50 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Jindry, advokáta.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci – RADIO BONTON, a.s. – náhradu nákladů řízení ve výši 7.537,50 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Ladislava Břeského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci podali u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 21.8.2012 sp.zn.: 2012/517/zab/MED, č.j.: zab/3010/2012, kterým Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) udělila provozovateli MEDIA BOHEMIA a.s. souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu Rádio Blaník (licence Ru/32/99) spočívající ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání, s přidělením kmitočtu Jablonec nad Nisou 92,7 MHz/100 W, souřadnice WGS84: 15 09 02/50 43 30. Rada ve výroku tohoto rozhodnutí rovněž uvedla, že vyhodnotila soubor technických parametrů Jablonec nad Nisou 92,7 MHz/100 W (vysíláním zásobeno 57 877 obyvatel) na základě ústního odborného vyjádření znalce jako nedostatečně bonitní na to, aby mohl být předmětem licenčního řízení. Vzhledem k tomu, stejně jako vzhledem ke skutečnosti, že požadovanou změnu lze vyhodnotit jako změnu v intencích původně udělené licence a po provedení vyhodnocení základních kritérií podle § 17 odst. 1 Rada udělila uvedený souhlas.

Žalobci nejprve v žalobě popsali důvody, pro které mají za to, že jsou aktivně legitimováni k podání žaloby. Uvedli, že byli na svých právech zkráceni, byť nebyli účastníky předchozího správního řízení. Žalovaná učinila napadená rozhodnutí podle § 20 odst. 4, resp. § 21 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), jehož účastníkem je pouze žadatel, ačkoliv pro tato řízení ani rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady. V předchozím správním řízení nebyla dostatečně prokázána a řádně odůvodněna nezpůsobilost přiděleného kmitočtu (nedostatečná bonita) pro samotné licenční řízení.

Žalobci v žalobě poukázali na vývoj licenčních podmínek Rádía Blaník, kdy původní licence byla přidělena rozhodnutím čj: Ru/32/99/515 z 14.12.1998 k provozování zemského rozhlasového vysílání na kmitočtu Praha – Mezivrata 95,0 MHz/100kW.O přidělení dalších kmitočtů, které jsou zmíněny v odůvodnění napadeného rozhodnutí není dle žalobců ve zveřejněných licenčních podmínkách žádný záznam.

Žalobci považují napadené rozhodnutí za nezákonné a vydané v rozporu s § 20 odst. 4, resp. § 21 odst. 3 věta druhá zákona č. 231/2001 Sb. Dále namítli porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), zejména § 2 odst. 4 který stanoví, že správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Žalobci poukázali na to, že žalovaná udělila společnosti MEDIA BOHEMIA a.s. licenci k vysílání na jednom technickém prostředku a nato jí přidělila mimo licenční řízení další čtyři kmitočty. Žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7 As 61/2009, ve kterém soud dospěl k závěru, že nelze vyslovit souhlas s takovou změnou parametrů, která by de facto představovala novou licenci a že k obejití požadavků licenčního řízení by došlo, pokud by nebyl přidělován tzv. dokrývací kmitočet. V daném případě se nemůže jednat o pouhou změnu původně udělené licence. Přiděleným kmitočtem se původní územní rozsah zvětšuje tak, že již nelze hovořit o tzv. dokrytí území, pokrývaného technickými prostředky přidělenými v předcházejících licenčních řízeních.

K otázce bonity kmitočtu žalobci poukázali na to, že signálem kmitočtu má být pokryto 57.877 trvale usazených obyvatel. Namítli, že žalovaná v odůvodnění rozhodnutí neuvedla, zda na území, které má být vysíláním pokryto, bylo v minulosti vyhlášeno nějaké licenční řízení, příp. s jakým výsledkem. V odůvodnění rozhodnutí není uvedeno, kolik provozovatelů již na tomto území vysílá. Rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné, neboť není zřejmé, z jakých skutečností kromě údajného znaleckého posudku žalovaná vyšla. V daném případě dle žalobců žalovaná původně souhlas se změnou územního rozsahu vysílání neudělila. Žalobci s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2012-50 uvedli, že žalovaná měla v řízení zkoumat všechny významné okolnosti důležité pro stanovení bonity kmitočtu. Počet trvale usazených obyvatel představuje sice důležitý parametr pro takový závěr, avšak nikoliv jediný.

Žalovaná se odvolává na ústní odborné vyjádření znalce (přesněji řečeno znaleckého ústavu) RSM Tacoma, a.s., podle něhož je předmětný kmitočet pro nového provozovatele rozhlasového vysílání nebonitní. Žalovaná odkazuje na znalecký posudek 39-11/2012, tímto způsobem však dle žalobců nemohla být bonita kmitočtu posouzena. Dle žalobců žalovaná jako specializovaný orgán měla disponovat odbornými znalostmi potřebnými pro kvalifikované správní uvážení. Správní řád nezná „ústní odborné vyjádření znalce“, ale pouze znalecký posudek. Žalobci uvedli, že zpochybňují akreditaci výše uvedeného znaleckého ústavu k vypracování znaleckého posudku v oboru rozhlasového a televizního vysílání. Zmíněná společnost má oprávnění pro činnosti, které spadají pod obor ekonomika. Zatímco rozhlas patří pod obor kultura. Žalované měla být z její úřední činnosti známa skutečnost, že o tento kmitočet by se v licenčním řízení bývali mohli ucházet rovněž jiní stávající provozovatelé rozhlasového vysílání. Postupem žalované byli potenciální uchazeči ze soutěže vyloučeni.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě poukázala na to, že žalobci nebyli účastníky licenčního řízení, v němž byla udělena licence sp.zn. Rz/32/99, k níž se vztahuje žádost, o které bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Rovněž nebyli účastníky řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí. Žalovaná uvedla, že si je vědoma rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.2.2011 č.j. 7 As 111/2010-163, že však v nyní projednávané věci je skutkový stav odlišný. Žalovaná postupovala v řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, v souladu s judikaturou správních soudů a posoudila pečlivě bonitu kmitočtu, a to i za pomoci odborného vyjádření znaleckého ústavu. Jestliže dospěla na základě takového posouzení k závěru o nedostatečné bonitě kmitočtu, nebyla povinna vyhlašovat ohledně tohoto kmitočtu licenční řízení. Pro postup podle § 21 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. byly splněny všechny podmínky. Žalobci tedy nemohli být zkráceni na svých právech. Z tohoto důvodu dle žalované nelze tedy dovodit aktivní legitimaci žalobců k podání žaloby.

Pokud se jedná o dřívější rozhodnutí ve věci provozovatele MEDIA BOHEMIA a.s., tato nejsou předmětem tohoto řízení. Napadeným rozhodnutím se územní rozsah vysílání výrazně nezvětšuje. V lokalitě severních Čech provozovatel vysílal již před vydáním napadeného rozhodnutí. Dikce § 21 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. zjevně počítá s možností určitého rozšíření pokrytého území v řízení podle § 21 zákona č. 231/2001 Sb., když hovoří o změně územního rozsahu vysílání. Řízení o změně územního rozsahu vysílání není řízením o dokrývacím kmitočtu. Dokrývání v pravém slova smyslu má samostatnou zvláštní úpravu v zákoně č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích a probíhá před jiným úřadem a s jinými lhůtami. V posuzované věci nelze dospět k závěru, že by došlo k obcházení licenčního řízení, neboť dokazováním bylo shledáno, že předmětný kmitočet není dostatečně bonitní a nebyl by tedy způsobilým předmětem licenčního řízení.

Žalovaná dále uvedla, že při posuzování bonity kmitočtu vychází z obecné premisy, že jako bonitní lze vyhodnotit takový soubor technických parametrů, který by umožňoval provozovat rozhlasové vysílání beze ztráty zcela novému provozovateli rozhlasového vysílání. Při posuzování bonity žalovaná v této věci zohlednila všechny relevantní skutečnosti, počínaje počtem pokrytých obyvatel, který má následně vliv na rovněž zohledňované předpokládané příjmy provozovatele vysílání. Proti nim byly zohledněny předpokládané náklady na provozování vysílání. Počet trvale usazených obyvatel na pokrytém území je nepochybně vždy nejvýznamnější posuzovanou skutečností a Rada neshledala důvody posuzovat z hlediska počtu pokrytých obyvatel další okolnosti. Při vyhodnocení bonity byly posouzeny předpokládané příjmy a náklady provozovatele spojené s vysíláním na předmětném kmitočtu. Námitka žalobců, že žalovaná neposoudila všechny relevantní skutečnosti je obecná, žalobci neuvádějí konkrétně, jaké další okolnosti měly být při posouzení bonity z hlediska ekonomiky budoucího vysílání posouzeny. Protože stanovení předpokládaných příjmů a nákladů provozovatele vysílání je především věcí odbornou, ekonomickou, opřela se žalovaná při rozhodování o bonitě kmitočtu o odborné vyjádření znalce v příslušném oboru, jehož písemné zachycení založila jako důkaz do správního spisu. Ze znaleckého vyjádření je patrné, z jakých podkladů znalec vyšel a k jakému dospěl k závěru. Žalovaná zohlednila všechny relevantní skutečnosti, vyžádala si odborné znalecké vyjádření za účelem posouzení ekonomických otázek bonity kmitočtu a na jeho základě dospěla k závěru o tom, že kmitočet není dostatečně bonitní, tedy není způsobilým předmětem licenčního řízení. Vyhodnocení bonity kmitočtu je především otázkou ekonomickou, podá-li tedy odborné vyjádření v řízení před žalovanou znalec pro obor ekonomika, je takové vyjádření relevantní. Znalec nemusí své stanovisko vždy podávat ve formě znaleckého posudku. Žalobci neuvádí, z jakého ustanovení právního předpisu dovozují své opačné tvrzení. S odkazem na § 51 odst. 1 správního řádu Rada dále uvedla, že důkazy v žádném případě nemusejí mít výlučně formu znaleckého posudku. V předmětné věci pro účely posouzení bonity kmitočtu je odborné vyjádření znalce zcela dostačující.

Žalobce – LONDA spol. s r.o. k vyjádření žalované podal repliku, ve které poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7 As 111/2010, ve kterém je řešena otázka aktivní legitimace při podávání žalob proti rozhodnutí žalované vydaným podle § 21 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb..S odkazem na závěry tam uvedené pak zopakoval, že napadené rozhodnutí představuje zásah do jeho práv, neboť nebylo vypsáno licenční řízení, ačkoliv se tak stát mělo. Rovněž zopakoval tvrzení o tom, v jakém rozsahu byla původní licence zúčastněné osoby rozšířena rozhodnutími vydanými mimo licenční řízení.

Na tuto repliku reagovala žalovaná dalším vyjádřením, ve kterém zopakovala svůj názor uvedený již v prvním vyjádření, že v daném případě se jedná o odlišný skutkový stav, než který byl v případě rozsudku nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 111/2010-163. Tvrzení žalobce o popření původního projektu je pouhou spekulací. Předmětem tohoto řízení může být pouze přezkum napadeného rozhodnutí. Žadatel MEDIA BOHEMIA a.s. nebyl bezdůvodně zvýhodněn, neboť předmětný kmitočet není bonitní. Ohledně hodnocení znaleckého posudku odkázala žalovaná na rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 10A 140/2012, ve kterém je na ústní odborné vyjádření odkazováno. Právní názor vyslovený v rozsudku téhož soudu ve věci 6a 105/2012 pak žalovaná považuje za příliš formální a restriktivní.

Ze správního spisu vyplývá, že společnost MEDIA BOHEMIA a.s. podala žádost o změnu souboru technických parametrů licence Ru/32/99, spočívající v přidělení kmitočtu Jablonec nad Nisou 92,7 MHz/200W, k této žádosti doložila příslušné podklady. Český telekomunikační úřad sdělením ze dne 13.2.2012 předal Radě zkoordinované kmitočty mimo

jiné pro Jablonec nad Nisou 6 92,7MHz, kdy uvedl souřadnice a stanovil počet obyvatel pokrytých signálem rozhlasového vysílání vypočteným podle vyhlášky č. 22/2001 a to v počtu 57 877 obyvatel.

Ve správním spise je dále založen znalecký posudek č. 39-11/2012 vypracovaný znaleckým ústavem v oboru ekonomika RSM TACOMA a.s. ve věci posouzení bonity souboru technických parametrů Děčín město 2 86 MHz/200W. Dne 21.8.2012 byl proveden úkon označený žalovanou jako ústní odborné vyjádření znalce dle § 55 správního řádu. Dne 21.8.2012 byl sepsán protokol z ústního vyjádření znalce k posouzení bonity souboru technických parametrů Jablonec nad Nisou 6 92,7 MHz/100W. Podle tohoto protokolu k žádosti Rady znalec Ing. Peter Straňák, analyt znaleckého ústavu společnosti RSM Tacoma a.s. na základě dostupných údajů (rozsah předpokládaného pokrytí obyvatel na 57 877 obyvatel a předpokládané náklady a výnosy spojené s provozováním vysílání z daného kmitočtu dle modelu, (dále též jako bonitní model), který byl zkonstruován pro účely znaleckého posudku 39-11/2012 a aktualizován o další poznatky a skutečnosti spojené s územím, které má být vysíláním z požadovaného souboru technických parametrů pokryto) vyslovil odborný názor, že požadovaný soubor technických parametrů není bonitní na principu ekonomické rovnováhy výnosů a nákladů, souvisejících s provozem daného souboru technických parametrů. Aplikovaný bonitní model se opírá o následující předpoklady a výpočty : posouzení bonity souboru technických parametrů je provedeno na základě vyhodnocení ekonomických parametrů provozu rozhlasového vysílání, tj. zda subjekt dosud nedisponující licenci pro provoz rozhlasového vysílání je schopen při případném získání licence k využití souboru technických parametrů, umožňujících rozhlasové vysílání na výše vymezeném souboru hradit výdaje, související se zajištěným vysíláním. V protokolu je uveden závěr vyjádření znalce, že na základě provedených analýz, kde hlavními částmi byl odhad dosažitelné poslechovosti, aplikace bonitního modelu, analýza náběhové křivky a analýza makroekonomické situace regionu Jablonec nad Nisou 6 dospěl k názoru, že soubor technických parametrů Jablonec nad Nisou 6 92,7 MHz/100W umožňující maximální pokrytí 57 877 obyvatel v dané lokalitě z pohledu subjektu dosud nedisponujícího licenci pro provoz rozhlasového vysílání není bonitní. Toto ústní odborné vyjádření Ing. Peter Straňák podepsal. Ve spise je založeno zmocnění, ve kterém RSM TACOMA a.s. zmocňuje svého zaměstnance Ing. Petera Straňáka k zastupování zmocnitele v souvislosti s opakovaným podáním ústního odborného vyjádření znalce na zasedáních Rady pro rozhlasové a televizní vysílání organizovaných v kalendářním roce 2012.

Na základě takto zjištěného stavu věci vydala žalovaná napadené rozhodnutí ze dne 21.8.2012 sp.zn.: 2012/517/zab/MED, č.j.: zab/3010/2012. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaná zabývala skutečnostmi, které vydání napadeného rozhodnutí předcházely (původní žádost, které nebylo vyhověno, nová žádost s návrhem na vyžádání odborného vyjádření znalce). V odůvodnění není uvedeno, na základě jakých podkladů bylo rozhodnuto, ani neobsahuje úvahy, kterými se žalovaná řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda jsou žalobci aktivně legitimováni k podání žaloby či nikoliv. V daném případě byla licence, k jejíž změně byl napadeným rozhodnutím udělován souhlas, společností MEDIA BOHEMIA a.s. udělena rozhodnutím č.j. Ru/32/99 ze dne 14.12.1998 za účinnosti zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, který byl platný do 3.7.2001. Ani v tomto licenčním řízení ani v dalších řízeních, v nichž společnost MEDIA BOHEMIA a.s. získávala oprávnění vysílat na dalších kmitočtech, které jsou vyjmenovány v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nebyli žalobci účastníky řízení. Problematika okruhu účastníků správního řízení a v návaznosti na to problematika okruhu subjektů oprávněných k podání žaloby proti rozhodnutí Rady o žádostech o udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci (vyjmenovaných v § 21 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.) byla řešena v celé řadě rozsudků Nejvyššího správního soudu a ve vývoji této judikatury lze vysledovat tendenci rozšiřování okruhu osob oprávněných k podání žaloby proti rozhodnutí Rady o žádostech o udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci. V daném případě soud vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.2.2011 č.j. 7 As 111/2010-163, ve kterém Nejvyšší správní soud vyslovil názor, že k podání žaloby proti rozhodnutí vydanému podle § 21 zákona č. 231/2001 Sb. *jsou legitimováni nejen všichni účastníci licenčního řízení, ale žalobu mohou podat i jiné osoby, neboť aktivní žalobní legitimace není podmíněna přímo účastí na předchozím správním řízení, nýbrž toliko tvrzením žalobce, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu v případě osoby, která nebyla a ani neměla být účastníkem správního řízení, je prostředkem ochrany práv této osoby ve zcela krajní situaci, kdy správní orgán (alespoň dle tvrzení této osoby) vydal rozhodnutí, které v daném typu řízení obsahově nemohlo být vydáno, a v důsledku toho zasáhl do jeho práv, ačkoliv by se za normálních okolností, při řádném postupu správního orgánu, nemohl výsledek daného řízení této osoby v žádném směru dotknout.*

Žalobci tvrdí zkrácení na svých právech tím, že v daném případě, ač tak učiněno být mělo, nebylo vypsáno samostatné licenční řízení, což ve svém důsledku vedlo k tomu, že nemohli v takovém licenčním řízení jednat jako účastníci tohoto správního řízení. Vzhledem k tomu, že bez věcného posouzení napadeného rozhodnutí nelze učinit závěr, zda byly splněny podmínky pro udělení souhlasu žalovanou či nikoliv, má soud za to, že je třeba žalobcům přiznat aktivní legitimaci k podání žaloby, že žalobu nelze odmítnout jako podanou neoprávněnou osobou. Nelze souhlasit s názorem žalované, že v daném případě se jedná o jiný skutkový stav než ve věci vedené pod sp.zn. 7 As 111/2010, neboť v daném případě se jedná o nebonitní kmitočet. Závěr, zda tomu tak skutečně je či nikoliv lze učinit až po proběhlém soudním řízení. Před tím nelze mít postaveno najisto, zda tvrzení žalobců je správné či nikoliv.

Městský soud v Praze se dále zaměřil na přezkoumání napadeného rozhodnutí a považuje za potřebné uvést, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle jeho názoru nedostatečné. Okolnosti vztahující se k „odbornému vyjádření znalce“ dle názoru soudu nepatří do výroku rozhodnutí, ale měly být uvedeny a zhodnoceny právě v odůvodnění rozhodnutí a to spolu s uvedením úvahy o výkladu příslušných ustanovení zákona č. 231/2001 Sb. Vzhledem k tomu, že tomu tak není, lze napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tento nedostatek znamená, že soud může vyjádřit pouze k některým námitkám žaloby.

K námitce žalobců, že Rada ohledně provozovatele Rádía Blaník udělila souhlas se změnou licenčních podmínek opakovaně a že se proto o pouhou změnu v intencích původně

udělené licence jednat nemůže, považuje soud za potřebné zdůraznit, že předmětem tohoto řízení nemohou být dřívější rozhodnutí žalované, kterými byly měněny skutečnosti uvedené v žádosti o licenci. Tato dřívější rozhodnutí nejsou rozhodnutími podkladovými pro nyní přezkoumávané rozhodnutí, a proto soudu nepřísluší se těmito předcházejícími rozhodnutími zabývat a hodnotit je. Z existence těchto předcházejících rozhodnutí, kterými byla měněna licence č. Ru /328/99, a z jimi založené změny územního rozsahu vysílání provozovaného společností BOHEMIA MEDIA a.s. nelze bez dalšího dovozovat, že v daném případě nelze hovořit o tzv. dokrytí území.

Rovněž k otázce možnosti udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci existuje rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze. I když každý případ je třeba posuzovat podle konkrétních okolností, lze závěry v této judikatuře obsažené zobecnit tak, že u žádosti o souhlas se změnou územního rozsahu vysílání musí být posouzeno, zda požadovaný kmitočet nemá takovou bonitu, že jeho přidělení by mělo být předmětem samostatného licenčního řízení. Skutečnost, zda by požadované kmitočty mohly být předmětem samostatného licenčního řízení, je potřebné vyhodnotit, neboť jednalo-li by se o kmitočty, které mohou být vzhledem ke své bonitě přiděleny samostatně, znamenalo by jejich přidělení v rámci řízení o žádosti o souhlas se změnou stávající licence obcházení zákona (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.9.2009 č.j. 7 As 61/2009-134, dostupný na www.nssoud.cz).

V daném případě lze vzhledem k textu výroku rozhodnutí mít za to, že žalovaná při udělování souhlasu vycházela z ústního odborného vyjádření znalce, které nijak nehodnotila.

Žalobci k tomuto vyjádření namítli, že samotný znalecký posudek, na který se vyjádření odvolává, neměl být vypracován znaleckým ústavem pro obor ekonomika. Tato námitka není dle názoru soudu na místě, neboť stanovení předpokládaných příjmů a výdajů je nepochybně otázkou spadající do oboru ekonomika.

V daném případě žalovaná vycházela z vyjádření Ing. Straňáka, které podle vyjádření k žalobě považovala za dostatečný podklad. K této otázce je třeba vycházet z toho, že na příslušný kmitočet Jablonec nad Nisou 92,7 MHz/100W přímo znalecký posudek vypracován nebyl. Nelze tedy v daném případě o provedeném dokazování hovořit tak, že bonita kmitočtu byla zjišťována znaleckým posudkem.

Podle § 56 správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalece také vyslechnout.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že znalecký posudek, je-li správním orgánem vyžádán, musí být vždy vypracován v písemné podobě. Vyjádření znalce k němu je možné, ale není přípustné samotné podání znaleckého posudku formou ústního vyjádření, byť by bylo zachyceno v protokolu sepsaném správním orgánem. Dále je třeba rozlišovat, kdo znalecký posudek vypracoval. Jestliže znalecký posudek vypracoval znalec – fyzická osoba, podává k němu vyjádření sám znalec. Jestliže je však znalecký posudek vypracován znaleckým ústavem – právnickou osobou, může vyjádření k němu podat fyzická osoba, která je

k takovému úkonu znaleckým ústavem zmocněna. Tato osoba však není v postavení znalce, toto postavení stále přísluší znaleckému ústavu.

V daném případě není ve správním spise založen žádný doklad o tom, že společnost RSM Tacoma, a.s. byla ustanovena jako znalec pro posouzení bonity kmitočtu Jablonec nad Nisou 92,7 MHz/100W, správní spis neobsahuje znalecký posudek tímto znaleckým ústavem pro daný kmitočet vypracovaný, Vyjádření Ing. Straňáka neobsahuje žádné konkrétní údaje, které byly hodnoceny, je v podstatě popisem metody hodnocení bez konkrétních údajů. Soud dále považuje za potřebné poukázat na to, že znalec může být ustanoven k posouzení ekonomických hledisek, avšak samotný závěr o bonitnosti či nebonitnosti kmitočtu přísluší žalované. K této právní otázce se znalci vyjadřovat nepřislují. Jeho úkolem může být pouze stanovení předpokládaných příjmů a výdajů provozovatele rozhlasového vysílání za daných podmínek v místě pokrytém určitým kmitočtem. Tyto údaje ve vztahu k předmětnému kmitočtu ve spise obsaženy nejsou. Dle názoru soudu nelze tento závěr považovat za formalistický a restriktivní. Pokud žalovaná poukazovala na rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 10 A 140/2012, v tomto zrušujícím rozsudku soud konstatoval, že odborné vyjádření osoby (patrně ve znaleckém ústavu zaměstnané) je třeba hodnotit jako důkaz. Tento názor není v rozporu s názorem vysloveným v tomto rozsudku, ve kterém je navíc poukázáno na nekonkrétnost tohoto odborného vyjádření.

Na základě shora uvedených skutečností je třeba zopakovat, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá oporu v obsahu správního spisu a že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť v podstatě neobsahuje vlastní úvahu žalované. Z uvedených důvodů soudu nezbylo než napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s §

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci měli ve věci úspěch. Vzhledem k tomu, že v daném případě byla žaloba podána dvěma žalobci, „kteří jsou zastoupeni různými advokáty, v případě úkonu – sepsání žaloby žalobci společně – soud odměnu za tento úkon rozdělil tak, že žalobci – LONDA, spol. s r.o. náleží polovina odměny za úkon (1.050,- Kč) a žalobci RADIO BONTON a.s. také polovina odměny za úkon, to je 1.050,- Kč. Žalobci –LONDA spol. s.r.o. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení, která zahrnuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3000,- Kč a odměnu advokátovi za jeden úkon právní služby (příprava a převzetí zastoupení,) po 2.100,- Kč a za jeden úkon (sepsání žaloby) ve výši 1.050,- Kč a 2krát režijní paušál po 300,- Kč (§ 7, § 9 odst.3 písm.f/, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhl.č.177/1996 Sb.). Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 787,50 Kč. Náklady řízení tedy celkem činí 7.537,50 Kč. Pokud se jedná o repliku žalobce, za tento úkon náhradu nákladů nepřiznal, neboť tato replika nebyla soudem vyžádána, a žalobce v ní v podstatě pouze zopakoval důvody uvedené v žalobě. Soud má za to, že v tomto případě se nejedná o náklad vynaložený důvodně.

Žalobci – RADIO BONTON a.s. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení ve stejné výši, tedy v částce 7.537,50 Kč, když náklady řízení jsou shodné jako u žalobce – LONDA spol. s r.o.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo

svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání

lhůty k

podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. ledna 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová